

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 Ps 156282 23 Ps
Brčko, 05.09.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Admir Salihović, u pravnoj stvari tužitelja „GALAX NISKOGRADNJA“ d.d. Brčko, zastupanog po zakonskom zastupniku – direktoru Ž. K., a isti po punomoćniku Milanu Matić, advokatu iz Bijeljine, protiv tuženog „ASTRA PLAN“ d.o.o. Brčko, zastupanog po zakonskom zastupniku – direktoru M. Ž., a isti po punomoćnicima iz Zajedničke advokatske kancelarije „Milićević Darko & Fazlić Mirza“, advokatima iz Brčkog, radi isplate potraživanja, v.sp. 33.462,78 KM, nakon održane usmene i javne glavne rasprave, na ročištu održanom dana 05.09.2024. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, donio je sljedeću

P R E S U D U

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja, a koji glasi:

„Obavezuje se tuženi „ASTRA PLAN“ d.o.o. Brčko da tužitelju „GALAX NISKOGRADNJA“ d.d. Brčko, na ime duga isplati iznos od 33.462,78 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 02.11.2017. godine, pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

II Obavezuje se tužitelj „GALAX NISKOGRADNJA“ d.d. Brčko da tuženom „ASTRA PLAN“ d.o.o. Brčko, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.204,40 KM, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 23.06.2023. godine, podnio tužbu protiv tuženog, radi isplate potraživanja, v.sp. 33.462,78 KM.

U tužbi je navedeno da su tužitelj i tuženi duži vremenski period bili u poslovnom odnosu, da je tužitelj tuženom pružao usluge, nakon kojih je ispostavljao fakture koje je tuženi samo djelimično uplatio, te da je na kraju svake poslovne godine, tužitelj tuženom dostavljao izvode otvorenih stavki na usaglašavanje. Kako je tuženi po osnovu izvršenih usluga, po ispostavljenim fakturama, tužitelju ostao u obavezi isplatiti ukupan iznos od 33.462,78 KM, predloženo je da sud usvoji tužbeni zahtjev tužitelja. Traženi su troškovi postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi je osporio kako osnov, tako i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, onim navodima da je predmetna tužba, prije svega, nejasna, obzirom da je u Ugovoru o cesiji zaključenom dana 30.06.2020. godine, ugovoreno da je cedent, označen kao "GALAX" d.o.o. Donji Žabar, koji ustupa svoja dospjela potraživanja od cesusa (u Ugovoru označen "ASTRA PLAN" d.o.o. - tuženi) cesionaru M. Ž. iz B. u iznosu od 182.411,43 KM, koji je ujedno i zakonski zastupnik - direktor "ASTRA PLANA" d.o.o. Brčko, odnosno cesusa, a cedent 2 tj. "GALAX NISKOGRADNJA" d.d. Brčko (tužitelj), ustupa svoja dospjela potraživanja od cesusa (tuženog) cesionaru (M. Ž.) u iznosu od 17.568,57 KM. Takođe, u članu 2. Ugovora stoji da je danom potpisivanja Ugovora cedent "GALAX NISKOGRADNJA" d.d. Brčko naplatio svoje potraživanje od cesusa, tj. tuženog i istovremeno izmirio svoje obaveze prema cesionaru (M. Ž.). Uvidom u takav Ugovor, teško je ispratiti redoslijed prenosa potraživanja, a time su nerazumljive i činjenice koje tužitelj pokušava da dokaže njime, što tužbu čini nerazumljivom i protivnom odredbama člana 152. u vezi sa članom 72. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH. Imajući u vidu navedeno, predloženo je da sud tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cjelosti kao neosnovan i istog obaveže da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka.

U toku postupka, u okviru glavne rasprave, izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem podataka iz materijalne dokumentacije i to: kartica partnera za period od 2017.-2023. godine, ugovor o cesiji od 30.06.2020. godine, saslušanje svjedoka Z. K., nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Kenana Ibrahimović od 27.03.2024. godine, dopune nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Kenana Ibrahimović od 02.08.2024. godine, te je proveden dokaz vještačenjem po vještaku ekonomske struke Kenanu Ibrahimović, pa je sud, nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a shodno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci presude, a iz slijedećih razloga:

Predmet spora u ovom postupku je zahtjev tužitelja, da sud donese presudu kojom će obavezati tuženog da mu na ime duga isplati iznos od 33.462,78 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 02.11.2017. godine pa do isplate i troškovima parničnog postupka.

Tuženi je u ovom sporu, osporio kako osnov, tako i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, prije svega, istaknutim prigovorom zastare, te navodima da su tužba i tužbeni zahtjev tužitelja, nejasni i nepotpuni, obzirom na sadržaj ugovora o cesiji za koji tužitelj tvrdi da je doveo do priznanja duga i prekida zastare.

Iz iskaza svjedoka Z. K., ovaj sud je utvrdio da je isti zaposlen kao zakonski zastupnik i direktor u preduzeću „Galax“ d.o.o. Donji Žabar od 2022. godine, a da je počev od 2014-te godine, bio zaposlenik u istom (preduzeću). U svom iskazu je naveo i to da su preduzeća „Galax“ d.o.o. Donji Žabar i „Galax niskogradnja“ d.d. Brčko, za koje je naveo da ga „vodi“ njegov brat Ž. K., imala dugogodišnju saradnju sa tuženim na način da su tuženom u dužem vremenskom periodu isporučivali građevinski materijal sa građevinskog stovarišta, da je iz navedene saradnje proistekao dug u iznosu oko 180.000,00 KM i koji je kompenzovan, da su u kompenzaciji, odnosno prilikom zaključenja ugovora o cesiji, učestvovala četiri subjekta i to osim parničnih stranaka, M. Ž. koji je „Galax-u“ bio dužan oko 180.000,00 KM i koji je te

prilike dao objekat u zamjenu za dug „Galax-u“, a „Galax niskogradnja“ daje dio duga, te je na navedeni način zatvoren dug prema „Galax-u“, a dok je prema „Galax niskogradnji“ d.d. Brčko, ostao dio duga koji se i potražuje u ovom postupku.

Iz ugovora o cesiji od 30.06.2020. godine, ovaj sud je utvrdio da je isti zaključen između: 1. „Galax“ d.o.o. Donji Žabar (u daljem tekstu: CEDENT-ustupalac potraživanja); 2. „Galax niskogradnja“ d.o.o. Brčko (u daljem tekstu: CEDENT-ustupalac potraživanja br. 2); 3. M. (M.) Ž. iz Brčko distrikta BiH (u daljem tekstu: CESIONAR-primalac potraživanja) i 4. „Astra plan“ d.o.o. Brčko distrikt BiH (u daljem tekstu: CESUS-dužnik), da je na osnovu odredbe člana 436. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, cedent ustupio svoja dospjela potraživanja od cesusa cesionaru u iznosu od 182.411,43 KM, a cedent 2, ustupio svoja dospjela potraživanja od cesusa cesionaru u iznosu od 17.568,57 KM (član 1.); da je konstatovano da je danom potpisivanja ovog ugovora, cedent naplatio svoja potraživanja od cesusa i istovremeno izmirio svoje obaveze prema cesionaru (član 2.); da će cesus danom potpisivanja ovog ugovora, izmiriti svoje obaveze iz člana 1. ovog ugovora cesionaru (član 3.); dok je članom 4. ugovorena mjesna i stvarna nadležnost Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Iz ostale materijalne dokumentacije, te nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko-finansijske struke Kenana Ibrahimović, ovaj sud je utvrdio da su tužitelj i tuženi bili u dugogodišnjoj poslovnoj saradnji, da je upoređujući analitičke kartice tužitelja i tuženog, vještak ekonomsko finansijske struke konstatovao da se dostavljene analitičke kartice slažu i da je sve proknjiženo, kako kod tužitelja, tako i kod tuženog. Vještak je također u svom nalazu konstatovao i da je proknjiženi ugovor o cesiji od 30.06.2020. godine u iznosu od 17.568,57 KM, čime je tužitelj umanjio svoja potraživanja za navedeni iznos, a tuženi umanjio svoju obavezu za navedeni iznos. Sud je nadalje utvrdio i da je navedeni ugovor o cesiji proknjižen u knjigovodstvu tužitelja dana 22.08.2022. godine, dok je u knjigovodstvu tuženog ugovor o cesiji proknjižen dana 02.01.2022. godine. Iz nalaza i mišljenja vještaka nadalje proizilazi da potraživanja tužitelja od tuženog na dan izrade nalaza, odnosno na dan 23.03.2024. godine, iznosi 33.462,78 KM. Nadalje, iz dopune nalaza i mišljenja od 01.08.2024. godine, ovaj sud je utvrdio da potraživanje tužitelja od tuženog u iznosu od 33.462,78 KM, a koji iznos je vještak utvrdio u osnovnom nalazu i mišljenju, čine fakture broj 150/18 od 13.09.2018. godine, faktura broj 171/17 od 31.10.2017. godine, faktura broj 140/17 od 27.09.2017. godine, te dio fakture broj 139/17 od 27.09.2017. godine, gdje je dospijeće svake pojedinačne fakture naznačen u tabeli prikazanoj u nalazu i mišljenju vještaka.

Nalaz i mišljenje vještaka, sud je u cijelosti prihvatio, jer je dat stručno, objektivno i nepristrasno, na temelju uvida u predmetni spis, materijalnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, te u računovodstvenu dokumentaciju tužitelja i tuženog, pri čemu je sud imao u vidu i to da punomoćnici parničnih stranaka nisu imali prigovora na ovo vještačenje, niti je ono dovedeno u sumnju ostalim, u toku postupka, izvedenim dokazima.

Prije svega, sud smatra za shodnim istaći da glavna radnja dužnika koja prekida zastarijevanje, jeste priznanje duga. Priznanje duga mora biti jasno, određeno i bezuvjetno i

mora se dati u toku zastarnog roka. Priznanje duga kojima se prekida zastarijevanje, bez obzira na to je li učinjeno na izravan ili neizravan način, uvijek mora biti takvo da se njime na nedvojben način očituje dužnikova volja da dug zaista priznaje. U konkretnom slučaju, zaključenjem ugovora o cesiji od 30.06.2020. godine, a u kojem ugovoru je „Galax niskogradnja“ d.o.o. Brčko, imao status ustupioca potraživanja br. 2, a „Astra plan“ d.o.o. Brčko, status cesusa, za ovaj sud cijeneći odredbe istog, navedeni ugovor o cesiji ne predstavlja priznanje duga, niti pak iz istoga ne proizilazi jasno vidljiva volja dužnika da prizna postojanje preostalog duga, odnosno duga koji se u ovom postupku tužbom potražuje. Dakle, navedenim ugovorom o cesiji, tužitelj u ovom postupku, a cedent 2 u ugovoru o cesiji je navedenim ugovorom ustupio svoja dospjela potraživanja koja je imao prema cesusu, u ovom postupku tuženom, cesionaru M. Ž. u tačno određenom iznosu od 17.568,57 KM. Dakle, iako su i ostala potraživanja u trenutku zaključenja ugovora o cesiji bila dospjela, ona se u navedenom ugovoru o cesiji, nigdje i ne spominju, niti je pak u ovom postupku tuženi, a u ugovoru o cesiji cesus, ista priznao na direktan ili indirektan način. Cijeneći da potraživanja tužitelja proizilaze iz faktura broj 139/17 od 27.09.2017. godine sa datumom dospelja 12.10.2017. godine (dio fakture), zatim iz fakture broj 140/17 od 27.09.2017. godine sa datumom dospelja 12.10.2017. godine, iz fakture broj 171/17 od 31.10.2017. godine sa datumom dospelja 15.11.2017. godine, i fakture broj 150/18 od 13.09.2018. godine sa datumom dospelja 28.09.2018. godine, te kod činjenice da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena dana 23.06.2023. godine, stoga je po ocjeni ovog suda, došlo do nastupanja zastare u smislu odredbe člana 374. Zakona o obligacionim odnosima, zbog čega je ovaj sud kod zaključka, da potpisivanje i knjiženje ugovora o cesiji, u konkretnom slučaju, obzirom na sadržaj istog, ne predstavlja na direktan ili indirektan način priznanje predmetnog duga koje naposljetku dovodi i do prekida zastare, i odlučio kao u izreci ove presude.

Odluka suda u troškovima postupka zasniva se na odredbi člana 120. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te je sud tuženom primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, broj 22/04), utvrdio troškove postupka u ukupnom iznosu od 5.204,40 KM, a koji troškovi se odnose na trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.263,60 KM, troška za pristup punomoćnika tuženog na održana ročišta od 16.01.2024. godine, 30.04.2024. godine i 05.09.2024. godine u iznosu od po 1.263,60 KM, te troška na ime pripadajuće takse na odgovor na tužbu u iznosu od 150,00 KM.

SUDIJA
Admir Salihović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema iste, a putem ovog suda.